

Stichting Commanderie Ootmarsum legt het hoofd neer.

Het landgoed Commanderie en Huis Ootmarsum werd eind 1700 een van de mooiste plekken van Twente genoemd. Het geslacht Heiden Hompesch stierf in 1800 uit en alle Ootmarsumse bezittingen werden in de verkoop gedaan, gebouwen werden afgebroken en tuinen verdwenen.

Tweehonderd jaar lang waren in het gebied van 10 hectare alleen nog volkstuinjes te vinden.

‘Verdwenen maar niet vergeten’ was het motto rond een nieuw initiatief begin 2000 waarmee het gebied nieuw leven ingeblazen moest worden. In 2004 werd door de Ootmarsummer Harry Oude Weernink de Stichting Commanderie Ootmarsum opgericht. Bestuursleden werden gevonden in de persoon van Hans van Zuilekom, voorzitter en oud wethouder, Gerard Hassink, secretaris en Rob Meijer en Nol Graas als bestuursleden. “De commanderie moet terugkomen” werd gehoord. Dat bleek niet zo eenvoudig. In 2006 werd aan de hand van verschillende contacten door de Ridderlijke Duitse Orde te Utrecht een Commandeur van Ootmarsum benoemd in de persoon van Baron Berend Bentinck tot Buckhorst en werd adviseur van de stichting naast Gerard Nijhuis, historicus en Hans Oude Rengerink, archeoloog. In een later stadium kwam Rob Olde Kalter ook de gelederen versterken. Al een jaar na de oprichting werd door de stichting aan het toenmalige college van Dinkelland een ontwikkelingsplan voor het commanderiegebied aangeboden. Duidelijk werd dat een reconstructie van de oude gebouwen niet mogelijk was en een eigentijdse historiserende bebouwing meer kansen maakte.

In 2008 werden de plannen verder uitgewerkt en werden mogelijkheden geïnventariseerd. De gemeente Dinkelland nam het plan op en er werd groots uitpak met een stedenbouwkundig bureau met een integrale aanpak van de parkeerplaats stadsweide, de vijvers en voormalige gemeentewerf. De kosten van het project moesten voor een groot deel gedekt worden door de verkoop van grote bouwkvavels in dit bijzondere gebied. Beheersovereenkomsten werden getekend met de investeerders Hans Heupink en Harry Oude Weernink voor de bouw van een hotel, brouwerij, restaurant, tuinenaanleg, grachten en parkeerplaatsen. Helaas bleek één totaalplan een brug te ver, want door de ingediende bezwaren oordeelde de Raad van State dat het raadsbesluit waarmee het bestemmingsplan goedgekeurd was, moest worden teruggedraaid. Een nieuw plan in een simpele uitgekilde versie werd opgesteld en haalde het wel. De dromen van de stichting zijn niet uitgekomen, maar er is een invulling van het historische gebied gekomen die toch weer levendigheid geeft aan de locatie van de voormalige commanderie en Huis Ootmarsum. Daarmee is de opdracht die de stichting zich in 2004 had gesteld, vervuld. Er wordt niet met wrok teruggekeken omdat de oorspronkelijke plannen niet haalbaar bleken, maar wel met tevredenheid dat het verdwenen erfgoed goed in de belangstelling is geplaatst en er voor de toekomst een levendigheid op deze historische plek is ontstaan.

Met een laatste vergadering op 11 april sluit de stichting haar activiteiten af en wordt de stichting opgeheven. Ze geeft haar erfenis door aan het Openluchtmuseum Ootmarsum waar de historie van de Commanderie en Huis Ootmarsum worden opgenomen in de museumbeleving in het “Land van Heeren en Boeren” waar naast het weergeven van de ontwikkeling van het platteland in Twente ook de bestuurlijke ontwikkeling een plaats krijgt in de personen van de Hofmeier van de Bisschop, de Drost van Twente en de Commandeur. Een driemanschap uit de historie van Ootmarsum. Over de hofmeier is een expositie ingericht op het museumterrein, het woonhuis van de laatste Drost van Twente is een museum in het centrum en voor de geschiedenis van de commanderie en Huis Ootmarsum wordt gewerkt aan een expositie.

Zo krijgt de historie in Ootmarsum de plek die het verdient.